

Sõna padam ar ostand s ühe korra üsra laeva
 tait mihi tuule järke. Paar (paari) päeva
 läind juba mööda, üsra veel tuul wasta.
 „Onda ooda, illend üsra mees teiste poisi, mis taha
 watsuda, kas jalk wos tuul üsra woi mitti.”
 Teise naerand felle üll. üsra läind mitse
 ning kadund jonna ära. Üsra tund teise
 järg läind mööda, ei mees ühtid, tulind õhta wäde,
 üsra pol weel mees näha. Teise somigu lihas
 üsra wälamees obusfi otsema ning lätal
 (liak) mihi meesfi lausu walgelt. Et tuult
 üsra teha felle pärasfi paimutand mees üle ühe
 paraja pihle puu wäwerafi ning löünd lada
 kongfuga maa wälge rinni. Ojand füs waiaga
 (talbaga) puu kinnelt löhwi ning fi täapidi
 prau walgelt läbi ronima. Pärasfi faand
 mees poolst faandis läbi, füs päasend puu
 lada maa wälgest lahki ning mees jäänd
 maa ning tarwa waheli piigistust. Külle
 ta üündand ning leind äält, aga w dazid
 pol jeda üsra land. Üsra joud and wila-
 mees weel sigel ajat abi. Kas mees üsra joudi seel
 tuult pöörama länt, on teid mela.

F. Wüclimees.

Kusagil eland üsra paar rahwast. Alhel stid
 üsra wücl, jeda ta mängand, m teind felle
 läbi poile raha ning läind riakand. Üsra
 nad eland tüwi aaga ümeline üle. Aast
 jäänd mees aigew ning pödeno üsra aaga.
 Selle läbi jäänd nad mi woiwaspas, et mitte
 füs tait polud enam fohi jista. Ümest xui
 mees jälle aigufest teibund ning tarwar faand
 si, illend ta waipe: „Üsra niid wäde üsra
 teha lütel, wücl mängufid st ma ära unustand
 ning füs on juba wanand üsra läind, mis läbi
 pol teidest faand?” „Üsra mees,” üsra
 naine, „Kud mine aaga jälle wücliga üsra
 watsuna, faaga mis jalk.” Üsra maa wälme
 ümüdugeid waipe f fono ning länt. Länd
 ühte trakterisfi, mängand jalk wüclid ning
 faand felle üst wäha täiw füs ning pe
 täiw jusa. Päst pol teid trakteri
 ifandab wäwrad ning füs jetauland nendek